

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 104.

Vydána dne 4. prosince 1926.

 Obsah: 217. Vyhláška o soupisu soukromých polských obligací.

217.

Vyhláška (II.) ministra financí ze dne 29. listopadu 1926

o soupisu soukromých polských obligací.

§ 1.

Podle nařízení polského ministra financí z 2. března 1926, Dz. U. R. P. č. 23, pol. 139, o dobrovolném soupisu obligací vydaných soukromými podniky a soukromými drahami v bývalém území rakouském, pokud požívaly státní záruky, povolen jest soupis obligací v § 3 této vyhlášky vyjmenovaných s výstrahou, že papíry, které k soupisu podle tohoto nařízení nebudou přihlášeny nebo předloženy, nemohou býti zhodnoceny (valorisovány).

§ 2.

Podle čl. 67 smlouvy ze dne 23. dubna 1925 mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních, č. 56/1926 Sb. z. a n., stane se soupis polských cenných papírů náležejících příslušníkům republiky Československé, jak jej má na zřeteli § 43, odst. 4., nařízení presidenta republiky Polské ze dne 14. května 1924 ve znění stanoveném nařízením presidenta republiky ze dne 27. prosince 1924, prostřednictvím Československého zúčtovacího ústavu v Praze II., Příkopy (hlavní budova Zemské banky, dvorana depositního oddělení).

§ 3.

Předmětem soupisu jsou obligace vydané akciovými společnostmi:

a) Towarzystwo akcyjne Czesłochowskich zakładów jutowych i konopnych, dawnej Br. Goldstein, Oderfeld i Oppenheim obecnie Spółka akcyjna Czesłochowskie zakłady wyrobów włókiennych „Stardom“,

b) Spółka akcyjna budowy kotłůw parowych i maszyn „W. Fitzner i K. Gamper“ ve Varšavě.

§ 4.

Přihlášku může podati každý československý státní příslušník, který jest vlastníkem papírů v §u 3 vyjmenovaných, sám nebo svým zástupcem. Bydliště vlastníkovo ani místo, kde papíry jsou uloženy, nerozhoduje.

§ 5.

Soupisové přihlášky podati jest jediné na úředních tiskopisech dvojmo do 31. prosince 1926.

Tyto tiskopisy lze obdržeti u Československého zúčtovacího ústavu nebo také na místě, které by tento ústav prodejem jich pověřil a zároveň by na ně v denním tisku upozornil.

§ 6.

Přihláška musí býti doložena průkazy jak o československém státním občanství, tak o vlastnickém právu přihlašovatele k papírům přihlašovaným.

K průkazu vlastnictví stačí zpravidla soupisový seznam podle vládního nařízení z 12. března 1919, č. 126 Sb. z. a n., o soupisu a označení cenných papírů; k průkazu státního občanství domovský list.

Nebylo-li by možno straně některý ze žádaných dokladů předložiti, nahradí jej jinými hodnověrnými doklady.

§ 7.

Zároveň se soupisovou přihláškou nutno jest u Československého zúčtovacího ústavu složiti cenné papíry k soupisu přihlašované.

Československý zúčtovací ústav prozkoumá obsah přihlášky, počet příloh i složené papíry

a na jednom stejnopisu přihlášky potvrdí razítkem den podání (§ 5), počet příloh (§ 6), jakož i příjem složených papírů.

Československý zúčtovací ústav opatří cenné papíry zvláštním razítkem na doklad, že byly přihlášeny k soupisu polskému, a podrží je prozatím v úschově pro správy podniků jmenovaných v § 3.

§ 8.

Předloženy musí býti původní obligace i s příslušnými kuponovými archy a talony. Kdyby nebylo vůbec možno předložiti původní obligace, mohou býti o obligacích uložených v depot předloženy stvrzenky, jež musí obsahovati druh, serií, číslo a nominale příslušné obligace.

Ztratily-li se obligace, budiž předložen doklad o provedeném nebo zahájeném řízení

umořovacím podle předpisů platných o soudním umoření.

§ 9.

Soupis po 31. prosinci 1926 jest nepřipustný.

Přihlášky neúplné nebo nedostatečně doložené, jakož i přihlášky podané na jiném než na předepsaném úředním tiskopise nebudou přijaty a budou posuzovány tak, jako by vůbec nebyly podány.

§ 10.

Československému zúčtovacímu ústavu nahraditi jest výlohy s uložením přihlášených cenných papírů vzniklé.

Dr. Engliš v. r.